

Gyvename laikais, kai parduotuvių lentynos pilnos įvairiausių kepinių ir pyragą šiandieną išsikepti nėra labai sudėtinga. Šiuolaikiniai vaikai jau nežino, kokia brangi mūsų protėviams buvo duona, todėl ne visi ją vertina ir nelaiko šventa kaip anksčiau. Lapkričio 5 dieną, prieš pat “Pyragų dieną”, kartu su “Pelėdžiukais” domėjomės, aiškinomės, kokį ilgą kelią nukeliauja duona, kol atsiduria ant mūsų stalo. Eilės apie duoną.

Kai pasakė - ne vien duona žmogus gyvas ,
Dar nežinojo, kad Duona savy turi viską,

Kas gyvastį laiko:

Pirmiausiai - ji turi Meilę –
Tos Žemės, kuri išaugino,
Tos Saulės, kuri sušildė,
To Vandens, kuris palaistė,
To Vėjo, kuris išsupo,
To Angelo, kuris globojo,
To Žmogaus, kurs nuo grūdo
Lig kąsnio ją vedė.
O ko dar bereikia žmogui,
Jei kąsdamas Duoną,
Jis priima Duoną ir Meilę.

(Lilija Railienė)

DUONELĖ

Mėgstu duoną aš labai,
Mėgsta ją visi vaikai.
Sveikas būsi – paragauk!
Ir su duona tu draugauk!

Duoną užsidirbt sunku,
Padirbėkime kartu!
Pavaišinsiu aš tave,
Ta skaniaja duonele.

O po didelių darbų,
Gal lengvų ar net sunkių,
Duona bus labai gardi,
Daug sveikatos duoda ji!

(Rugilė Urtė Ulianskaitė)

Parengė priešmokyklinio ugdymo pedagogė
Laima Cicėnienė

